

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ

— Καί καθαρός, ὡς ὁ κρύσταλλος, ἐάν ᾦσαι, καί λευκός, ὡς ἡ χιών, δὲν θὰ διαφύγῃ τὴν συκοφαντίαν.

— Πολλάκις καθίσταται ἀνεπίδεκτον συζητήσεως, ὅτι ἡ καλλονὴ διὰ τὰς περισσοτέρας γυναῖκας εἶναι προτιμότερα τοῦ πνεύματος.

— Οὐδεὶς ποτὲ δὲν ἠγνόησε κανένα. Δὲν ἔχομεν καιρὸν νὰ παρατηρῶμεν τοὺς ἄλλους, οὐδὲ καιρὸν ἐλάχιστον ἔχομεν νὰ τοὺς ἀκούωμεν. Ἐχομεν καιρὸν μόνον νὰ τοὺς ἐπικρίνωμεν.

— Προτίμα νὰ σε συμβουλεύωσι μᾶλλον ἢ νὰ σ' ἐπαινῶσιν.

— Θαυμάζομεν τὴν ἰκανότητα, τὴν ἀνδρείαν, τὴν ἀγαθότητα, τὰ μεγάλα καθήκοντα καὶ τὰς μεγάλας δοκιμασίας. Δὲν ὑποληπτόμεθα ἢ μόνον τὸ χρῆμα.

— Ἡ θλίψις εἶναι πάντοτε ἄδικος. Πλήττει ἀείποτε ἄνευ ἐκλογῆς καὶ οὐδενὸς ὑπολογισμοῦ.

— "Ὅταν, φίλε μου, περιβάλλων διὰ τῶν βραχιόνων σου ὦραιαν τινὰ γυναῖκα, ψιθυρίζῃς ἐν τῇ ἐξάψει σου ὄρκους αἰωνίας πίστεως καὶ αἰσθάνεσαι ὅτι εἶσαι κύριος τοῦ ἀπέιρου, ἔκλεξον τότε τὴν Ἐταῖραν καὶ οὕτω δὲν φοβεῖσαι νὰ δεσμευθῆς. Μεταχειρίζου τὸν ἔρωτα, ὡς ὁ ἐγκρατὴς τὸν οἶνον, μὴ μεθυσκόμενος ὑπ' αὐτοῦ· ἀγάπα τὴν ἐρωμένην σου ἐάν ᾗνε εἰλικρινὴς καὶ πιστὴ, ἐάν δὲ δὲν ᾗνε τοιαύτη, ἀλλ' εἶναι νέα καὶ ὦραία, ἀγάπα τὴν διὰ τὴν εὐότητα καὶ τὴν καλλονὴν τῆς· ἐάν οὐδὲν τούτων, ἀλλ' ἀπλῶς σὲ ἀγαπᾷ, ἀγάπα τὴν καὶ πάλιν, διότι δὲν δύναται τις ν' ἀγαπᾷ αἰωνίως. Μὴ ποθήσῃς τὴν αὐτοχειρίαν, διότι ἔχεις ἀντερραστήν· κόλαζε τὴν περίστασιν λέγων, ὅτι σὺ εἶσαι ὁ ἀντερραστής τοῦ ἄλλου καὶ οὕτω ἰκανοποιεῖσαι. Ποτὲ νὰ μὴ ἀπαιτῆς ν' ἀγαπᾷ ἡ ἐρωμένη σου Σὲ καὶ μόνον, διότι καὶ σὺ ὁ ἴδιος, ὡς πᾶς ἄνθρωπος, ὑπόκεισαι εἰς ἀστασίαν.

ΑΛΦΡΕ-ΔΕ-ΜΥΣΣΕ

— "Ὅπου ὁ λαὸς εἶναι ἀπαθής, ἐκεῖ αἱ κυβερνήσεις εἶναι διεφθαρμένα.

— Γηράσκοντες παρατηροῦμεν, ὅτι ἡ ἐκδίκησις εἶναι πάντοτε ἡ ἀσφαλεστέρα μορφή τῆς δικαιοσύνης.

— Αἱ ἀναμνήσεις παρελθούσης εὐτυχίας εἶναι αἱ ῥυτίδες τῆς ψυχῆς.

— Ἰδοὺ πῶς καθωρίσθη ἡ χρησιμότης : Εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἰς τὰ χεῖλη.

Γιὰ τὰς καρδιαῖς ποῦ ἀγαποῦν
γιὰ τὰς καρδιαῖς ποῦ κλαῖνε,
τὰ χεῖλη γιὰ νὰ σιωποῦν,
τὰ μάτια γιὰ νὰ κλαῖνε.

— Ὁ ἀνὴρ ἀποθνήσκει ἀπὸ κούρασιν, ἡ γυνὴ ἀπὸ λύπην.

— Κατὰ τὸν Μονταίγιον ἡ διηνεκὴς ἐργασία τῆς ζωῆς μας εἶναι νὰ τρέφωμεν τὸν θάνατον.

— Μία γυνὴ δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ ποτὲ τὴν τρυφερότητα, ἣν ἐκφράζει ὁ ἀνὴρ θλίβων αὐτὴν ἰσχυρῶς.